

א. בענין כניסת אשה להר הבית סמוך לוסתה

לעיקרי-ההלכה פרק ב סעיף ד

בספר צידדנו לומר שביום הוסת אין איסור לעסוק בטהרות, ולכן מותרת להכנס להר הבית, אך אחר שכתבנו זה מצאנו בחדושי חת"ס לשו"ע יו"ד קפד, ה - שהבין בפשטות את דברי הגמרא בנדה סג: - "אימא הני מילי לטהרות..." - שהכוונה שאסור לאשה לעסוק בטהרות ביום הוסת! וזה לא כמו שרצינו לפרש את הגמרא (בהערה י!) ונמגמרא זו הקשה החת"ס על סברת רבו ר"נ אדלר, שרק תשמיש אסור בסמוך לוסת כי אם תראה באמצע תשמיש אסור לפרוש באבר חי (משא"כ בשאר קריבות), והקשה החת"ס, אם כן מדוע אסור לעסוק בטהרות. ותירץ, שמשום חומרא דטהרות מחמירין טפי, עיי"ש.

ושוב ראינו שכנראה כך הבין את הגמרא גם הסדרי-טהרה (קצא, ב), והסכים עמו בשו"ת חת"ס יו"ד קמז (בקשר להבנת הב"י (סימן קצא) בדעת הר"ח לגבי אשה שראתה דם עם מי הרגליים, שמחמירים לבעלה יותר מלטהרות, והסד"ט הוכיח מהגמ' דף סג: שלטהרות מחמירים יותר מלבעלה, עיי"ש שדבריו אינם ברורים כ"כ.) מאידך, קיים טעם נוסף להקל על-פי דברי העמודי-אור סימן קיח, שיתכן וכל דין פרישה סמוך לוסת עיקרו נאמר לבעל ולא לאשה, עיי"ש.

ונראה שקשה להקל בדבר ולהתיר עיסוק בטהרות סמוך לוסת, נגד הבנת הסד"ט והחת"ס בגמרא. אלא שעדיין יש מקום לספק האם הכניסה להר הבית היא בעיסוק בטהרות לענין זה, וצריך עיון בכל זה.